

[Boeck-Hansen.]

et Pindsvin. Der er gaaet hensynsløst frem, dengang man satte disse Ledninger op; de følger ikke Vejene, som Ledninger i Almindelighed gør, men gaar ind over Markerne. Derfor vil jeg henstille, at man ikke saadan ganske simpelt tager dem op hurtigst muligt. Mange af dem bør sikkert helst staa, til Høsten er i Lade, idet Arbejdet med at tage dem op inde paa Markerne ellers meget nemt vil komme til at volde for store Odelæggelser.

Ogsaa med Hensyn til Barakkerne er vi ganske enige i, at de bør anvendes, naar de er blevet ordentligt desinficeret, for jeg maa sige, at det er ganske forskrækkeligt, hvad der har kunnet samles af Uhumskheder og Utøj i saadanne Barakker, saa desinficeres maa de; Lusene dør jo nok af Sult, men disse Barakker er ogsaa Arnesteder for mange Sygdomspirer.

Naar nu disse Arbejder skal udføres af Beskæftigelsescentralen, er det vel ogsaa rimeligt, at Opmaalingsarbejdet udføres af Geodætisk Institut. Jeg ved ikke nogen, der overhovedet kan udføre Opmaalingsarbejder med større Nøjagtighed end Geodætisk Institut, det skal jeg erkende, men saa stor Nøjagtighed behøver der vel ikke at lægges for Dagen ved dette Arbejde; man behøver jo ikke at være saa nøjagtig, fordi man *kan* være det. Denne Bestemmelse kan vi dog godt slutte os til.

I det hele taget kan vi slutte os til Lovforslaget i dets Hovedlinier, og jeg skal derfor tilsige en hurtig og velvillig Behandling fra vort Parti, idet vi dog gaar ud fra, at Forslaget bliver underkastet en Udvalgsbehandling.

Ølgaard: Vi fra Venstres Side kan ogsaa give Udtryk for vor Glæde over, at dette Lovforslag er blevet fremsat. Det er jo i Virkeligheden Udtryk for, at Festernes Tid er forbi, og at Arbejdets Tid er inde.

Lovforslaget deles i to Afsnit eller to Opgaver, en Opgave, der skal løses straks, og en, der udskydes til senere Løsning. Den Deling, man dør har foretaget, er utvivlsomt rigtig, men hvad angaar den Opgave, der skal løses straks, maa der dog tages det Forbehold, at man tager Hensyn til Beskæftigelsesforholdene, saadan som de nu forefindes ogsaa ude i de Landdistrikter,

hvor dette Arbejde skal foregaa, selv om man vel nok maa regne med, at en Del af de Mennesker, der skal beskæftiges derved, kommer inde fra Byerne, hvor Arbejdsløsheden naturligvis er størst.

Nu er det ikke saa nemt at lave et Skema over, hvad der skal udføres straks, og hvad der skal vente. Tyskerne har jo lavet mange andre Befæstningsanlæg end Tankgrave og Skyttegrave og Pigtraadsspærringer. Jeg kan f. Eks. nævne Beskyttelsesrum og Skydestillinger, som Tyskerne har lavet i Havdigerne ved Jyllands Vestkyst. De er meget farlige for Digerne, og selv om de maaske skulde regnes ind under Bunkers, vil jeg dog henstille, at der skaffes Udvej for, at ogsaa den Slags kan tages med nu, netop fordi det er meget afgørende, at saadanne Diger bliver gjort i Stand nu i Sommer. Der kan ogsaa være Tale om Sløjfning af andre Former for tyske Befæstningsarbejder, og med disse Bemærkninger vil jeg gerne afæske den højtærede Arbejdsminister en Udtalelse om, hvorvidt der kan blive en vis Bevægelighed i, hvad man anser for rigtigt at udføre straks, og hvad man anser for rigtigst at lade vente. Vi er enige i, at det er en Opgave, der maa løses af Staten, fordi der skal være en vis Ensartethed i Foretagendet, og fordi man ogsaa derigennem er sikker paa, at Arbejdet virkelig bliver gjort, men jeg gaar ud fra, at det ikke betyder, at det ligefrem skulde være en Landmand forbudt selv at sløjfe mindre Befæstningsanlæg. Naturligvis vil det være uheldigt, hvis en enkelt Lodsejer giver sig til at sløjfe Anlæg, som har Berøring med andre Anlæg, f. Eks. hvad Afvanding af Jorden angaar; dør kan det formentlig ikke tillades den enkelte at gaa i Gang med Arbejdet. Men der burde vel i Loven gives en vis Adgang for private til selv at udføre Arbejdet eller til at foranstalte det udført; det kunde godt tænkes, at der var Tilfælde, hvor det virkelig var fornuftigt at lade en Mand selv gøre det. Ogsaa paa det Omraade vil jeg henstille at der bliver en vis Frihed, en vis Bevægelighed.

Jeg kan kun give min Tilslutning til, at Loven i nogen Grad, maaske i høj Grad, skal betragtes som en Arbejdsløshedslov til at anvende i Perioder, hvor der er særlig stor Arbejdsløshed, men der er dog en Ting, jeg gerne vil sige et Par Ord om — jeg tror ogsaa det blev berørt af den ærede social-